Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26856
Copyright: Admont, Benediktinerstift

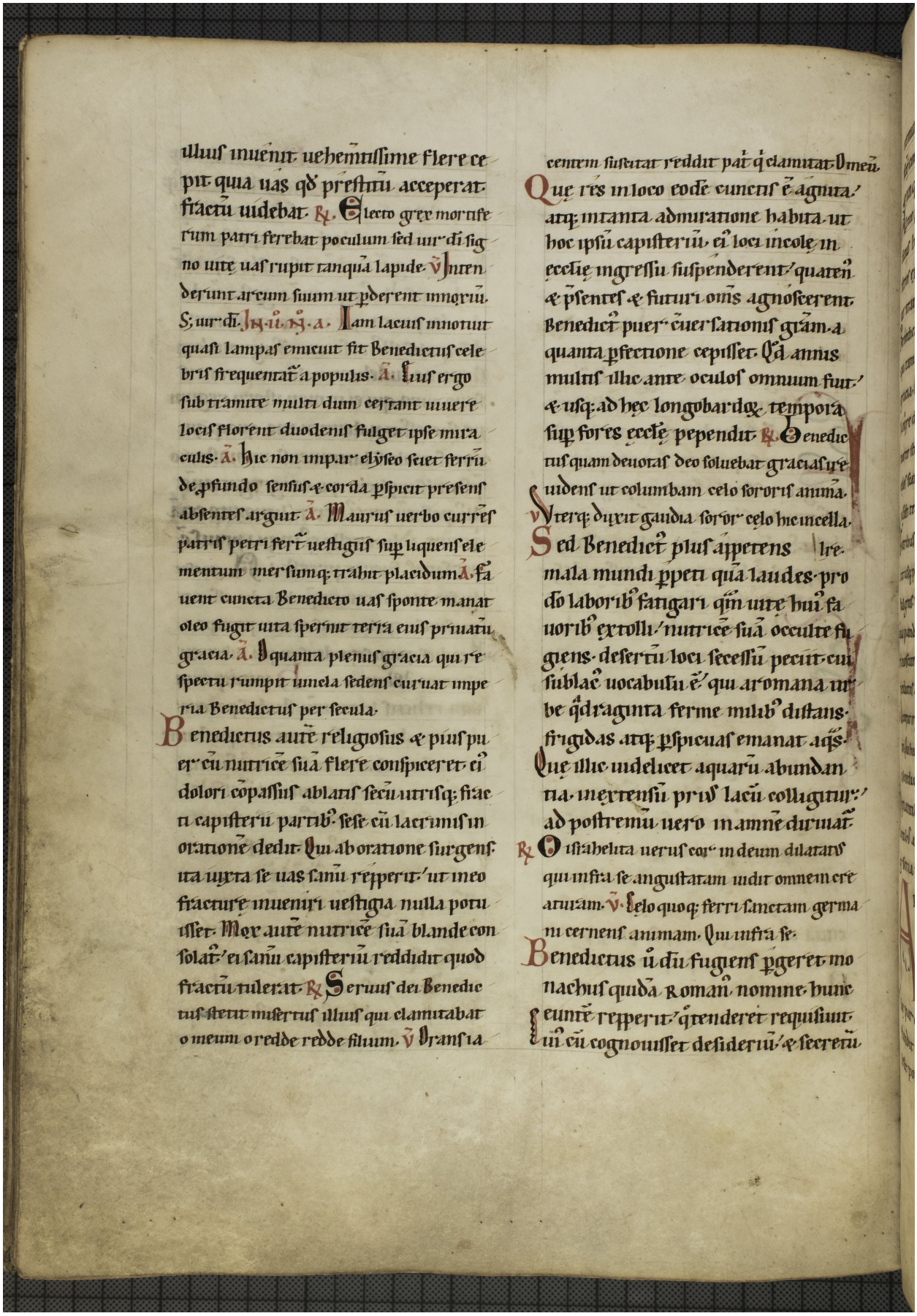

ulus inuenit uehemẽtissime flere ce
pit qua uas qđ̃ prestitũ acceperat
fractũ uidebat. ℟. Electo grẽ mortife
rum patri ferebat poculum sed uir di sig
no uite uas rupit tanquã lapide. ℣. Intren
derunt arcum suum ut pderent inimicũ
S; uir di. Iн. ů. nj. a. Iam lacus inmortuo
quasi lampas emicuit sit Benedictus cele
bris frequentat̃ a populis. ã. Cuius ergo
sub tramite multi dum certant uiuere
locis florent duodenis fulget ipse mira
culis. ã. Hic non impar elyseo seuit ferru
de pfundo sensus & corda pspicit presens
absentes arguit. ã. Maurus uerbo curres
patris petri fert uestigiis sup liquens ele
mentum mersumq; trahit placidum. ã. Fa
uent cuncta Benedicto uas sponte manat
oleo fugit uita spernit terra eius priuatu
gracia. ã. O quanta plenus gracia qui re
spectu rumpit umela sedens curuat impe
ria Benedictus per secula.

Benedictus autẽ religiosus & pius pu
er cũ nutrice suã flere conspiceret ei
dolori cõpassus ablatis secũ utrisq; fiae
ti capisteriu partib̃ sese cũ lacrimis in
orationẽ dedit. Qua oratione surgens
ita uicta se uas sanũ repperit ut ne o
fracture pueniri uestigia nulla potu
isset. Mox autẽ nutrice suã blande con
solat̃ ei sanũ capisteriũ reddidit quod
fractũ tulerat. ℟. Seruus dei Benedic
tus stetit misertus illius qui clamitabat
o meum o redde redde filium. ℣. Transla
centem fusitat reddit pat̃ q clamitat O meũ.

Que res in loco eode cunctis ẽ agnita
atq; in tanta admiratione habita ut
hoc ipsũ capisteriũ ei loci incole in
ecclie ingressu suspenderent quatenꝰ
& pntes & futuri oms agnoscerent
Benedict̃ puer cuersationis grãm a
quanta pfectione cepisset. Qđ annis
multis illic ante oculos omnium fuit
& usq; ad hec longobardq; tempora
sup fores ecclie pependit. ℟. Benedic
tus quam deuotas deo soluebat gracias re
uidens ut columbam celo sororis anima
℣. Uterq; duxit gaudia soror celo hic incella
Sed Benedict̃ plus apperens lre
mala mundi pperi qua laudes pro
do laborib̃ fangari qm̃ inter huĩ fa
uoribꝰ extolli nutrice suã occulte fu
giens deserti loci secessũ petit cui
sublac̃ uocabulũ ẽ qui a romana ur
be qdraginta ferme milib̃ distans
frigidas atq; pspicuas emanat aqas.
Que illic inde licet aquarũ abundan
tia inexhausta priꝰ lacũ colligitur
ad postremũ uero in amnẽ diuiat.
℟. O uisibelita uerus cor in deum dilatans
qui infra se angustatam uidit omnem ere
aturam. ℣. Celo quoq; ferri sanctam germa
ni cernens animam. Qui infra se.

Benedictus ů diu fugiens pgere mo
nachus quida Roman nomine hunc
eunt̃ repperit qrenderet requisiuit
uũ cũ cognouisset desideriũ & secretũ